

ROUŠKA

ročník 22

číslo 1/19

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email: info@bohumin.charita.cz

BŮH KŘESŤANŮ

Známý kněz P. Elias Vella vyprávěl svou zkušenost z cest po Indii. Navštívil v Bombaji muzeum hinduistických bohů. Obdivoval malou bohyni, které ze zad vycházelo asi dvanáct rukou. Chvíli nad tím přemýšlel, když tu k němu přistoupil hinduista a řekl mu:

„Zdá se, že nejste hinduista.“

„Ne, nejsem. Jsem křesťan, ale obdivuji tuto sochu a přemýšlím, co by mohla znamenat.“

„Všechny ty ruce znamenají, že bůh je všemocný. My lidé máme jen dvě ruce a jsme schopni v nich držet jen omezený počet věcí. Ale bůh má spoustu rukou, a tak v nich dokáže držet celý vesmír.“

P. Elias odpověděl: „To je krásná symbolika. Bůh je nekonečný, Bůh je všemohoucí.“

Pak se ale hinduista zeptal: „Kolik rukou má váš Bůh?“

Kněze to trochu vykoledjilo, ale po chvíli řekl: „Můj Bůh má pouze dvě ruce.“

Ind byl téměř pohoršený a odtušil: „A to se klaníte Bohu jen se dvěma rukama?!“

„Pokud mám být upřímný, musím dodat, že ty dvě ruce má ještě i probodené hřeby.“

„Tak vy máte Boha jen se dvěma rukama, ty ruce jsou probodené a vy se takovému Bohu klaníte?“ divil se hinduista a zeptal se: „Co, to znamená?“

P. Vella mu odpověděl: „Ty probodené ruce znamenají lásku. Množ-

ství rukou může asi symbolizovat všemohoucnost a my věříme, že náš Bůh je všemohoucí, ale ty dvě ruce přibité ke kříži znamenají lásku Boha k člověku. Takový je Bůh křesťanů.“¹ Tolik příběh.

Takový je náš Bůh. Takový je můj Bůh! Svou lásku mi prokázal do krajnosti, když se nechal přibít na kříž. Sám řekl, že nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. (J 15,13) A když za nás umíral na kříži, byli jsme ještě hříšníky.

Možná by si někdo přál, aby Bůh raději projevil svou všemohoucnost a ztrestal všechny hříšníky (samozřejmě kromě něho), a nastolil pevnou rukou pořádek ve světě. Vyměnil některé představitele mocností a vlád, zahnal zpět migranty, postaral se o dostatek vody, dobrou úrodu a příhodný průběh ročních období ... Abychom se měli dobře a měli v životě klid. A On jako odpověď na všechny tyto otázky a přání nabízí svůj Kříž. Ruce, nohy nemilosrdně přibité ke dřevu kříže, krvácející bok i srdce. Je to můj Bůh? Co naleznu v jeho Kříži? Možná i toto - Boha, který nesestoupí z kříže na každé laciné či posměšné volání; Boha, který zůstává přibitý, abychom jej nenutili, jak nás má milovat; Boha, který neutíká z našich bolestí a ran, ale činí je součástí svého kříže; Boha, který v potupě kříže je mocný láskou; Boha na kříži poníženého, který pozvedá naši důstojnost; zraněného Boha, který olej milosti vlévá do ran našich hříchů; Boha položeného do temnoty hrobu, aby člověka i svět svou smrtí a slávou vzkříšení učinil novým.

Přejme si, aby nám postní doba přinesla hlubší poznání Boží milosrdné lásky. Abychom ji nově na sobě pocítili. Aby naše víra, naděje a láska, které se závazky křtu budeme obnovovat o velikonoční vigilií, byla jistější, vřelejší a opravdovější. Vždyť On je náš Bůh.

Požehnaný čas přípravy na velikonoce přeje

Aleš Ligocký

---

¹ Srov. Elias Vella *Ruku v ruce s Ježíšem* KN 2018 str. 42

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za Boží pomoc při rekonstrukci nového objektu Charity Bohumín; za její včasné ukončení.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ✧ Za Boží pomoc pro muže, který řeší těžké zdravotní i osobní problémy
- ✧ Za mladého muže, aby se mu podařil vstup na střední školu
- ✧ Za narovnání všech pracovních i rodinných vztahů
- ✧ Za posílení rodiny a jejího významu ve společnosti
- ✧ Za spravedlnost v soudních procesech
- ✧ Za uzdravení syna a laskavou trpělivost maminky, která o něj pečuje

OPOŽDĚNÝ VÁNOČNÍ DÁREČEK

Jak jsme již psali v posledním čísle Roušky v loňském roce, Charitní dům pokojného stáří sv. Františka se přihlásil do projektu „Ježíškova vnučata“. Projekt udělal mnoho radosti. Jeden dáreček ale čekal až do letošního roku. Jeden z klientů, sám celoživotní hudebník, si přál, aby mu přišel někdo zahrát jeho milované lidovky. Přihlásili se pracovníci společnosti DAP services a.s., že by zážitek rádi zprostředkovali, ale nejsou firma z našeho regionu a neví o nikom, kdo by přišel našemu p. G. zahrát. To jsme ale zase věděli my.

Pan G. léta hrával v kapele a jeho kamarádi na něj nezapomněli. Už jednou mu přišli pro radost zahrát.

Tak nás napadlo jednoho z nich oslovit, a ten moc rád pozvání přijal. Vše jsme spojili s dobou masopustní a připravili jsme pro klienty posezení s domácími smaženými koblížky. A parádní muzikou 😊. Nejdříve se babičky a dědečci styděli, ale pak se atmosféra tak uvolnila, že jsme zpívali všichni společně. Klienti i pracovníci Domova.

Ježíškovský dáreček nepotěšil jen pana G., ale celý náš Domov. Dodačně moc děkujeme nejen za tento dárek, ale i za všechny ostatní. Není důležitý dáreček samotný, ale vědomí toho, že je někde někdo, kdo v daný moment na někoho myslí a chce mu udělat radost. Projekt „Ježíškova vnučata“ je v tomto neprekonatelný.

*S poděkováním Michaela Mičová,
vedoucí přímé péče Domova*

OHLÉDNÍ ZA DESETILETOU PRACÍ

Je pondělí 5. ledna 2009. Otevíráme novou službu Charity Bohumín Nízkoprahové denní centrum pro osoby bez přístřeší.

Ten den tady bylo 20 klientů, kteří se přišli umýt, převléknou, vyprat si věci, najíst se. Vedoucí služby byla tenkrát Dagmar Maňásková, která s cílovou skupinou „bezdomovců“ pracovala již pár let před otevřením

první sociální služby pro tyto klienty ve městě Bohumín. V té době jsem začala v Charitě Bohumín pracovat také já. Přesně si vzpomínám na svůj pocit, když mě oslovila ředitelka Charity Bohumín paní Monika Vavrečková s návrhem, zda bych nezkusila pracovat v Denním centru pro osoby bez přístřeší v Bohumíně – Pudlově jako sociální pracovnice. Ten pocit, kdy se mi trochu zachvěl žaludek. Začala jsem uvažovat o lidech, se kterými bych se setkávala a pracovala s nimi. „*Bezdomovci*“ – osoby žijící na okraji společnosti; lidé, se kterými se určitě na cestě nedáte do řeči; nepozvete je domů na návštěvu. Otázky, které se mi začaly honit hlavou – zvládnou to? Nebudu se jich „*štítit*“? I když desatero praví „*miluj bližního svého*“, není to trochu moc?

Jak málo stačí, aby se člověk na člověka začal dívat úplně jinak. Aby začal trochu jinak přemýšlet. První mé setkání bylo s dámou se psem (všichni Bohumínští si ji určitě pamatují), která mě úplně vyvedla z mého pohledu na „*bezdomovce*“. **Četla knihu!**

Možná to vzbudí úsměv, ale pro mě člověk, který sedí na židličce venku (protože má takové zdravotní potíže, že nemůže sedět s ostatními v jedné místnosti) a čte si, je hodně pozoruhodný. Tento jediný moment mě přinutil podívat se na všechny lidi bez přístřeší z jiné stránky.

Můj pohled na tyto lidi se změnil. Dnes vidím za každým člověkem jeho příběh. To, že jeden kdysi hrával výborně fotbal, druhý měl vlastní kapele, další řídil nádraží jako přednosta stanice, jiný uměl šest světových jazyků. Díky, Bože, za tuto zkušenost!

Za deset let jsme nabídli pomoc 329 klientům. 38 klientů v průběhu těch desíti let v naší službě zemřelo. Mnoho bývalých klientů potkávám – už mají svůj život a fungují „*bez nás*“. Z toho máme největší radost. Jsme tady, abychom se pokusili ten správný směr společně s našimi současnými klienty opět hledat nebo je nasměrovat, či provázet při hledání. Někteří potřebují chvíličku, aby se odrazil ode dna, někomu to trvá déle, než zase získá sebevědomí a uvěří, že může žít i jinak. Někteří to vzdali. Nemají motivaci ani sílu něco ve své životě měnit. Ale my víru nevzdáváme – co když se to jednou změní. Jednoho hezkého dne...

Požádali jsme jednoho z našich klientů, který byl u toho, když se před deseti lety Denní centrum otevíralo o rozhovor:

Vy jste vlastně jeden z prvních klientů Denního centra. Vzpomínáte na jeho otevření? Jak to fungovalo před tím?

Pan B.: Ze začátku jsem chodil na jídlo k evangelickému kostelu, vedle do baráku, kde jsem dostával jídlo. Teprve potom se otevřelo denní centrum. Chodil jsem do centra z vlakového nádraží na polévku a chleba. Bylo otevřeno od 8. do 13. hodiny v pondělí, středu a čtvrtek. Ve středu chodily jenom ženy, ale už si to tak dobře nepamatuji. Byla tu jen jedna pracovnice, její děti a manžel ji tu pomáhali. Charitní šatník tady nefungoval. Bylo k dispozici jen jídlo. Oblečení nám prala pracovnice doma a pak ho donesla čisté, to jsem si pak dával do krabice.

Proč využíváte služby Denního centra?

Pan B.: Protože nemám kde bydlet, a můžu v centru dostat jídlo, chleba, kávu, čaj. Můžu si tu odpočinout, přečíst si knížku. Pokud je v televizi dobrý film, tak se na něj kouknu.

Myslíte si, že práce Denního centra má smysl?

Pan B.: Smysl určitě má, protože pomáhá lidem, kteří to potřebují.

Co se Vám na službě líbí a naopak nelíbí?

Pan B.: Jsem rád, že to tu je. Všechno je tu v pořádku, jsem tu spokojen.

Máte nějaké plány do budoucna?

Pan B.: Plány mám, chtěl bych získat sociální byt a znovu začít žít normálním způsobem života. Rád bych potkal svojí 17 letou dceru Terezkou, kterou jsem už neviděl několik let. Nikomu bych nepřál, žít takový život.

Děkuji za rozhovor a přeji Vám, aby všechny vaše plány vyšly.

*Zdeňka Kniezková Brňáková a
Karin Vitová, sociální pracovnice Denního centra*

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ JIŽ PO DEVATENÁCTÉ

V prvních čtrnácti dnech nového roku 2019 jste mohli potkat ve své obci skupinky koledníků Tříkrálové sbírky. Podobně jako v minulých osmnácti ročnících nesli poselství solidarity s těmi, kdo se ocitli v tělesné, duševní nebo sociální nouzi z důvodu nemoci, stáří, ztráty zaměstnání, rozpadu rodiny, přírodních katastrof apod.

Letos Charita Bohumín, která v naší oblasti sbírku zajišťuje, vypravila celkem 90 koledujících skupinek.

Dárci v **Bohumíně** přispěli do dvaceti devíti zapečetěných pokladniček částkou **195 051 Kč**. Celková darovaná, historicky nejvyšší, částka v koledovacích oblastech Charity Bohumín (Bohumín, Dětmarovice, Dolní Lutyně, Doubrava, Orlová, Rychvald) byla **477 367 Kč**. Koledníci a dárci se nenechali odradit ani nepřízní počasí a společně podpořili nově vznikající obecní tradici.

Prostředky budou použity podle předem schválených záměrů na zakoupení části vnitřního vybavení v nově budované odlehčovací službě. Dále prostředky z letošní sbírky využijeme na podporu provozu Denního centra pro osoby bez přístřeší.

Děkujeme všem dárcům, kteří podle svých možností přispěli do kasiček tří králů. Naši koledníci se setkali se vstřícností nejen v domácnostech, ale i u některých živnostníků, kteří je rovněž nenechali odejít s prázdnou. Každý příspěvek, i ten nejmenší, je pro nás výrazem nejen solidarity s lidmi v nouzi, ale také důvěry, že každá koruna darovaná Charitě přijde tam, kde může pomáhat a sloužit. A této důvěry si vážíme nejvíce.

Srovnání výsledků sbírek

Farnost	2019	2018	2017	2016	2015
Nový Bohumín	161.538	130.601	122.592	121.470	125.845
Starý Bohumín	33.513	42.902	26.608	25.616	21.113
Dolní Lutyně	101.643	101.133	63.450	73.246	66.446
Rychvald	58.175	62.650	49.368	40.574	35.806
Dětmarovice	34.848	37.740	22.912	29.390	31.184
Orlová	70.789	48.796	27.457	35.086	35.903
Doubrava	16.861	9.398	2.953	7.000	4.207
Celkem	477.367	433.220	315.340	332.382	320.504

Případné dotazy o využití prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2019 rádi zodpovíme na tel. č. 593 035 046, 736 766 021 nebo e-mailové adrese: info@bohumin.charita.cz. Informace o celé Tříkrálové sbírce naleznete na www.bohumin.charita.cz.

S úctou
Zdeňka Kniezková Brňáková, ředitelka Charity Bohumín